

- 3) Każda ze stron ponosi koszty własne.
- 4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 184 z 2.8.2003

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 23 lutego 2006 r. (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — CLT-UFA SA przeciwko Finanzamt Köln-West

(Sprawa C-253/03) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Ustawodawstwo podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych)

(2006/C 131/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CLT-UFA SA

Strona pozwana: Finanzamt Köln-West

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 52 Traktatu WE (po zmianie art. 43 WE) i art. 58 Traktatu WE (po zmianie art. 48 WE) — Ustawodawstwo krajowe w zakresie podatków dochodowych od osób prawnych — Stawka opodatkowania przychodów oddziałów zagranicznych spółek akcyjnych wyższa od stawki opodatkowania przychodów filii przekazywanych zagranicznym spółkom-matkom

Sentencja

- 1) Artykuł 52 Traktatu WE (po zmianie art. 43 WE) i art. 58 Traktatu WE (po zmianie art. 48 WE) stoją na przeszkodzie stosowaniu unormowań krajowych tego rodzaju, jak będące przedmiotem sprawy głównej, przewidujących wyższą stawkę opodatkowania dochodów oddziału spółki z siedzibą w innym Państwie Członkowskim niż stawka opodatkowania dochodów filii takiej spółki, gdy filia przekazuje swoje dochody w całości spółce matce.
- 2) Zadaniem sądu krajowego jest dokonać oceny wysokości stawki opodatkowania, jaka powinna być stosowana do dochodów oddziału tego rodzaju, jak będący przedmiotem sprawy głównej, w zależności od stawki całkowitego opodatkowania, jaka znalazłaby

zastosowanie w przypadku przekazania dochodów przez filię spółce matce.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.08.2003

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 lutego 2006 r. (wniosek Oberster Gerichtshof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Silvia Hosse przeciwko Land Salzburg

(Sprawa C-286/03) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 4 ust. 2b — Specjalne świadczenia nieskładkowe — Austriackie świadczenia opiekuńcze — Kwalifikacja świadczeń oraz dopuszczalność warunku miejsca zamieszkania na podstawie rozporządzenia nr 1408/71 — Uprawniony członek rodziny ubezpieczonego)

(2006/C 131/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Silvia Hosse

Strona pozwana: Land Salzburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 4 ust. 2b i art. 19 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin zamieszkujących się we Wspólnocie w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. L 28, str. 1), jak również rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 — Ustawodawstwo Bundesland (Salzburg) na podstawie którego prawo niepełnosprawnego dziecka, które jest członkiem rodziny pracownika, do świadczeń opiekuńczych jest uzależnione od warunku miejsca zamieszkania — Pojęcie specjalnego świadczenia nieskładkowego — Wykładnia art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, str. 2) — Przywilej socjalny

Sentencja

- 1) Zasiłek opiekuńczy, taki jak zasiłek przewidziany na podstawie Salzburger Pflegegeldgesetz, nie stanowi specjalnego świadczenia nieskładkowego w rozumieniu art. 4 ust. 2b rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, lecz świadczenie w razie choroby w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia.
- 2) Członek rodziny pracownika zatrudnionego w Land Salzburg, zamieszkującego wraz z rodziną na terytorium Niemiec, może ubiegać się od właściwej instytucji miejsca zatrudnienia pracownika o wypłatę zasiłku opiekuńczego, takiego jak zasiłek przewidziany na podstawie Salzburger Pflegegeldgesetz, jako świadczenia pieniężnego w razie choroby, jak przewiduje art. 19 rozporządzenia nr 1408/71, jeśli spełnia inne przesłanki przyznania zasiłku i o ile nie miał prawa do analogicznego świadczenia na podstawie ustawodawstwa państwa, na którego terytorium ma miejsce zamieszkania.

(¹) Dz.U. C 226 z 20.09.2003 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-323/03) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (EWG) nr 3577/92 — Kabotaż morski — Obowiązywanie w zakresie usług transportu pasażerskiego po ría de Vigo — Koncesja na dwadzieścia lat dla jednego operatora — Zgodność — Możliwość udzielania zamówień na usługi publiczne lub nakładania obowiązku świadczenia usług publicznych — Klauzula „standstill”)

(2006/C 131/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: I. Martínez del Peral i K. Simonsson, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii [Przedstawiciele: L. Fraguas Gadea i J. M. Rodríguez Cárcamo, pełnomocnicy]

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1, 4, 7 i 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie Państw Członkowskich (kabotaż morski) (Dz.U. L 364, str. 7)

oraz traktatu WE — Przepisy krajowe pozwalające na udzielenie zamówienia na usługi transportu morskiego po ría de Vigo na dwadzieścia lat jednemu tylko operatorowi, wprowadzające system bardziej restrykcyjny i nakładający obowiązek świadczenia usług publicznych

Sentencja

1) Utrzymując w mocy uregulowania:

- pozwalające na udzielenie zamówienia na pasażerskie usługi transportu morskiego po ría de Vigo jednemu tylko operatorowi w ciągu dwudziestoletniego okresu oraz określające, iż jednym z kryteriów udzielenia koncesji jest nabyte doświadczenie w zakresie transportu po tej ría de Vigo,
- pozwalające na nałożenie obowiązku świadczenia usług publicznych na sezonowe usługi transportowe połączeń z wyspami lub na regularne usługi transportowe między portami kontynentalnymi,
- które nie zostały w ogóle skonsultowane z Komisją przed ich przyjęciem,

Królestwo Hiszpanii naruszyło art. 1, 4 i 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie Państw Członkowskich (kabotaż morski) oraz uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tego rozporządzenia.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 239 z 04.10.2003

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 23 lutego 2006 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale civile e penale di Cagliari, Tribunale ordinario di Cagliari) — Giuseppe Atzeni, Francesco Atzori, Giuseppe Ignazio Boi przeciwko Regione autonoma della Sardegna

(Sprawy połączone C-346/03 i C-529/03) (¹)

(Pomoc państwa — Decyzja 97/612/WE — Subsydiowanie kredytów na rzecz przedsiębiorstw rolnych — Artykuł 92 ust. 2 lit. b) i ust. 3 lit. a) i c) Traktatu WE [obecnie, po zmianie, art. 87 ust. 2 lit. b) i ust. 3 lit. a) i c) WE] — Dopuszczalność — Podstawa prawna — Uzasadnione oczekiwania)

(2006/C 131/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale civile e penale di Cagliari, Tribunale ordinario di Cagliari